

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/213/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214812
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712214812.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 10C/257/2012-53 zo dňa 28. marca 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil prebiehajúce konanie a vec postúpil Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava. Zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa názoru prvostupňového súdu žalobca vo svojom podaní zo dňa 21.9.2012, ani v následných podaniach, ktorými reagoval na jednotlivé opakované výzvy súdu, nepredložil kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s Ministerstvom spravodlivosti SR. Keďže nebola doložená kópia podanej žiadosti, súd nemohol preskúmať, či sa žalobca voči Ministerstvu spravodlivosti domáha toho istého nároku, čo sa týka argumentácie, dôvodov, skutkového stavu a uplatňovanej výšky, ako žalobou uplatnenou na súde v predmetnom konaní, a teda nemožno preskúmať, či vznikla právomoc súdu na prejednanie sporu. Keďže nedostatok právomoci založil neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, súd konanie zastavil a vec postúpil príslušnému orgánu.

Proti uzneseniu okresného súdu v zákonom stanovenej lehote doručil odvolanie žalobca. Poukázal na to, že žiadosť o predbežné prerokovanie bola podaná a súd tak skutočnosť, na ktorej založil svoje rozhodnutie nemal preukázanú, zistenú, ale len o nej pochyboval. Zdôraznil, že rozhodol vylúčený sudca. Zároveň poukázal, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. V tejto súvislosti upozornil i na právny názor vyslovený Krajským súdom v Trnave, najskôr v rozhodnutí sp. zn. 11NcC/46/2012 zo dňa 17. 10. 2012, kde v právne a skutkovo zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda a prikázal vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Galanta. Uviedol, že došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti konania, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Nebol oboznámený s obsahom dôkazom a prednesom, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. uznesenie okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Zmyslom predbežného prejednávania nároku je využitie zákonných možností na to, aby k náprave narušených vzťahov došlo jednaním medzi poškodenými a orgánmi oprávnenými konať za štát, resp. územnú samosprávu a aby sa v týchto prípadoch pokiaľ možno predišlo súdnemu konaniu.

Poškodený sa obracia na súd až vtedy, ak predbežné prerokovanie nároku nevedlo k uspokojeniu nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zákonom stanovená podmienka preto musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť prejednaný v občianskom súdnom konaní. Ak poškodený uplatní nárok na súde bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd návrh zamietnuť, ani bez ďalšieho konania zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty.

V podanej žalobe žalobca uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Na preukázanie uvedenej skutočnosti žalobca uviedol ako dôkaz spis Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku na náhradu škody uplatňovanej v konaní. Tiež uviedol, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežnom prerokovaní je založené v súdnom spise vedenom pred Okresným súdom Martin v konaní, kde ako žalobca vystupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a ako žalovaný SR zastúpená MS SR, pričom predmetom je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinennej nesprávnym úradným postupom pri výkone exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 1233180 dlžníkom O. L., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci č. EX 7942/2010.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pokiaľ tento vytykal prvostupňovému súdu nesprávne právne posúdenie veci podmienok pre zastavenie konania a postúpenie veci. Zhodne s názorom odvolateľa bol aj odvolací súd toho názoru, že pokiaľ žalobca v podanej žalobe ako dôkaz toho, že požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, označil spis Ministerstva spravodlivosti SR, nemohol prvostupňový súd zastaviť konanie a postúpiť vec argumentujúc tým, že na výzvu súdu nepredložil označený dôkaz, o to viac, že žalovaný doposiaľ takúto skutočnosť, t.j. neprerokovanie nároku žalobcu o náhradu škody nenamietal. Za daného stavu bude vecou ďalšieho konania, aby okresný súd dôkaz označený žalobcom vykonal.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nemal za to, že boli splnené podmienky pre zastavenie konania, preskúmané rozhodnutie okresného súdu preto podľa § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pokiaľ žalobca uviedol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca odvolací súd dodáva, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania.

V tejto súvislosti však odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ bol vyzvaný dňa 9. 10. 2012 prvostupňovým súdom, aby jednoznačne oznámil, či vznáša námietku zaujatosti. Vo svojej odpovedi zo dňa 30. 10. 2012 odvolateľ uviedol, že námietku zaujatosti nepodáva a nejedná sa ani o návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti. Odvolací súd preto námietku uvedenú v odvolaní posudzoval ako odvolací dôvod, avšak nedospel k záveru, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca a v tejto časti nepovažoval odvolanie za dôvodné.

Dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O.s.p.) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2010 sp. zn. 3 Nc 14/2010). Pre účely preskúmanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobkyne) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Navyše sudca rozhodujúci o nároku na náhradu škody nerozhodoval v konaní, ktorým mu (navrhovateľovi) škoda mala vzniknúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.